

Bruxelles, den 9. december 2025
(OR. en)

14941/25
ADD 2

Interinstitutionel sag:
2025/0231(NLE)

COPEN 329
CYBER 316
JAI 1594
COPS 563
RELEX 1405
JAIEX 126
TELECOM 384
POLMIL 342
CFSP/PESC 1582
ENFOPOL 411
DATAPROTECT 283

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: RÅDETS AFGØRELSE om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af cyberkriminalitet – styrkelse af det internationale samarbejde om bekæmpelse af visse former for kriminalitet begået ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologisystemer og om udveksling af elektronisk bevismateriale vedrørende grov kriminalitet

Den Europæiske Unions kompetenceerklæring afgivet i overensstemmelse med artikel 64, stk. 3 og 4, i De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af cyberkriminalitet – styrkelse af det internationale samarbejde om bekæmpelse af visse former for kriminalitet begået ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologisystemer og om udveksling af elektronisk bevismateriale vedrørende grov kriminalitet

1. Den Europæiske Union ("Unionen") indgiver i overensstemmelse med artikel 64, stk. 3 og 4, i De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af cyberkriminalitet – styrkelse af det internationale samarbejde om bekæmpelse af visse former for kriminalitet begået ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologisystemer og om udveksling af elektronisk bevismateriale vedrørende grov kriminalitet ("konventionen") følgende erklæring for så vidt angår de områder, der er omfattet af konventionen.
2. Unionens medlemsstater er Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

3. I henhold til artikel 3 og 4 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Unionen enekompetence i nogle spørgsmål, og i andre spørgsmål er kompetencen delt mellem Unionen og dens medlemsstater. I henhold til artikel 4, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) forbliver beføjelser, der ikke er tildelt Unionen i traktaterne, hos medlemsstaterne.
4. I denne forbindelse erklærer Unionen for det første, at den har kompetence til at indgå internationale aftaler og opfylde de forpligtelser, som de medfører, og som vedrører området for frihed, sikkerhed og retfærdighed, for hvilket der gælder en delt kompetence med medlemsstaterne i henhold til artikel 4, litra j), i TEUF. Dette vedrører dermed følgende områder i overensstemmelse med artikel 67, stk. 3, artikel 82, stk. 1 og 2, artikel 83, stk. 1, og artikel 87, stk. 2, i TEUF:
- a) at sikre et højt sikkerhedsniveau ved hjælp af foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, racisme og fremmedhad, ved koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger mellem politimyndigheder, strafferetlige myndigheder og øvrige kompetente myndigheder samt ved gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser og om nødvendigt indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes straffelovgivning".
 - b) at indgå i retligt samarbejde i straffesager i Unionen baseret på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser, herunder indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på specifikke områder inden for processuel og materiel strafferet, herunder foranstaltninger med henblik på at:
 - i) støtte uddannelse af dommere og anklagere samt andet personale i retsvæsenet

- ii) fremme samarbejdet mellem judicielle eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne i forbindelse med strafforfølgning og fuldbyrdelse af afgørelser
- c) at fremme politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager med en grænseoverskridende dimension ved at fastsætte minimumsregler vedrørende:
 - i) enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen
 - ii) kriminalitetsofres rettigheder
- d) at fastsætte minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på områder med kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension. Der er tale om følgende kriminalitetsområder: terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, edb-kriminalitet og organiseret kriminalitet.
- e) at etablere et politisamarbejde, der inddrager alle medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder politi, toldmyndigheder og andre særlige retshåndhævende myndigheder inden for forebyggelse, afsløring og efterforskning af strafbare handlinger; med henblik herpå kan Unionen fastlægge foranstaltninger vedrørende:
 - i) indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger

- ii) støtte til uddannelse af personale og samarbejde om udveksling af personale, om udstyr og om kriminalitetsforskning
- iii) fælles efterforskningsteknikker vedrørende afsløring af grove former for organiseret kriminalitet.

5. For det andet erklærer Unionen, at den i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, i TEUF har kompetence til at fastsætte regler for beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt af medlemsstaterne under udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af EU-retten, og regler for den frie udveksling af sådanne oplysninger.
6. Navnlig bør denne erklæring ikke fortolkes således, at den gør brug af Unionens mulighed for at udøve sin eksterne kompetence på områder, der er omfattet af konventionen, og som henhører under delt kompetence, i det omfang en sådan kompetence endnu ikke er udøvet internt af Unionen. På området med delt kompetence bevarer medlemsstaterne deres kompetence, for så vidt konventionen ikke berører fælles regler eller ændrer deres rækkevidde, herunder deres forventede fremtidige udvikling. Omfanget af Unionens kompetence skal derfor vurderes på grundlag af en omfattende og detaljeret analyse fra sag til sag af forholdet mellem konventionen og de præcise bestemmelser i hver enkelt EU-retlig foranstaltning. Anvendelsesområdet for og udøvelsen af sådan EU-kompetence er på grund af dennes karakter i konstant udvikling.

7. Unionen og dens medlemsstater har derfor kompetence til at indgå konventionen.
Unionens indgåelse af konventionen berører ikke medlemsstaternes kompetence med hensyn til ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse af konventionen.
 8. Unionen skal i henhold med konventionens artikel 64, stk. 3 og 4, meddele depositaren om enhver relevant ændring af omfanget af sin kompetence.
-